

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO KOMISIJE

z dne 12. marca 2014

o novem pristopu k poslovnemu neuspehu in insolventnosti

(Besedilo velja za EGP)

(2014/135/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Cilj tega priporočila je zagotoviti, da imajo podjetja v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, ne glede na svoj geografski položaj v Uniji dostop do nacionalnih insolvenčnih okvirov, ki jim omogočajo prestrukturiranje v zgodnji fazi, da bi preprečili njihovo plačilno nesposobnost in tako povečali njihovo skupno vrednost za upnike, zaposlene, lastnike in gospodarstvo kot celoto. Poleg tega si priporočilo prizadeva dati drugo priložnost vsem poštenim podjetnikom v Uniji, ki so doživeli neuspeh.

(2) Nacionalna pravila glede insolventnosti se zelo razlikujejo glede na obseg postopkov, ki so na razpolago dolžnikom v finančnih težavah, da prestrukturirajo svoje dejavnosti. V nekaterih državah članicah je obseg teh postopkov omejen, tako da se podjetja lahko prestrukturirajo šele razmeroma pozno, že v okviru formalnega postopka v primeru insolventnosti. V drugih državah članicah je prestrukturiranje sicer mogoče že prej, vendar postopki niso tako učinkoviti, kot bi lahko bili, oziroma so povezani z različnimi stopnjami formalnosti, zlasti v zvezi z uporabo izvensodnih postopkov.

(3) Tudi nacionalna pravila, ki podjetnikom dajejo drugo priložnost, zlasti z odobritvijo odpusta dolgov, nastalih pri njihovem poslovanju, se med seboj razlikujejo tako po dolžini preizkusnega obdobja za odpust dolgov kot po pogojih, pod katerimi ga je mogoče odobriti.

(4) Razlike med nacionalnimi okviri prestrukturiranja in med nacionalnimi pravili, ki poštenim podjetnikom dajejo drugo priložnost, povzročajo večje stroške in negotovost

pri ocenjevanju tveganj ob vlaganjih v drugih državah članicah in razdrobijo pogoje dostopa do posojil, tako da so njihov rezultat različne stopnje poplačila upnikov. Zaradi takih razlik je oteženo oblikovanje in sprejemanje doslednih načrtov za prestrukturiranje za čezmejne skupine družb. Splošneje gledano neskladja lahko odvrtačajo podjetja, ki želijo ustanoviti sedež v različnih državah članicah.

(5) Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 ⁽¹⁾ obravnava samo vprašanja sodne pristojnosti, priznavanja in izvrševanja, prava, ki se uporablja na tem področju, in sodelovanja pri čezmejnih postopkih v primeru insolventnosti. Predlog Komisije za spremembo navedene uredbe ⁽²⁾ bi moral razširiti področje uporabe uredbe na preventivne postopke, ki spodbujajo sanacijo rentabilnih dolžnikov in podjetnikom dajejo drugo priložnost. Vendar pa predlagana sprememba ne odpravlja razlik med takimi postopki v nacionalni zakonodaji.

(6) Evropski parlament je 15. novembra 2011 sprejel resolucijo ⁽³⁾ o postopkih v primeru insolventnosti. Zajemala je priporočila za uskladitev nekaterih vidikov nacionalnega insolvenčnega prava, vključno s pogoji za oblikovanje načrtov za prestrukturiranje ter njihovimi učinki in vsebino.

(7) Komisija si je v svojem sporočilu Akt za enotni trg II ⁽⁴⁾ z dne 3. oktobra 2012 kot ključni ukrep zadala nalogo, da bo posodobila pravila Unije v primeru insolventnosti, da bi olajšala preživetje podjetij in dala drugo priložnost podjetnikom. V ta namen je Komisija napovedala, da bo proučila, kako bi bilo mogoče učinkovitost nacionalnih insolvenčnih zakonodaj še izboljšati, da bi ustvarili enake konkurenčne pogoje za podjetja, podjetnike in zasebna podjetja na notranjem trgu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 160, 30.6.2000, str. 1).

⁽²⁾ COM(2012) 744 final.

⁽³⁾ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. novembra 2011 s priporočili Komisiji o postopkih v primeru insolventnosti v okviru prava družb EU, P7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 final.

- (8) Sporočilo Komisije z dne 12. decembra 2012 o novem evropskem pristopu k poslovnemu neuspehu in insolventnosti ⁽¹⁾ izpostavlja nekatera področja, na katerih razlike med nacionalnimi insolvenčnimi zakonodajami lahko zavirajo vzpostavitev učinkovitega notranjega trga. V njem je zapisano, da bi vzpostavitev enotnih konkurenčnih pogojev na teh področjih povečala zaupanje podjetij, podjetnikov in zasebnikov v sisteme drugih držav članic ter spodbudila naložbe.
- (9) Komisija je 9. januarja 2013 sprejela akcijski načrt Podjetništvo 2020 ⁽²⁾, ki države članice med drugim poziva, naj do leta 2013 poštenim podjetnikom, če je le mogoče, preizkusno dobo za odpust dolgov in poravnavo dolgov po možnosti omejijo na največ tri leta po stečaju ter podjetjem ponudijo podporne storitve za prestrukturiranje v zgodnji fazi, svetovanje za preprečitev stečaja ter podporo malim in srednjim podjetjem za prestrukturiranje in ponoven zagon.
- (10) Nekatero državo članico trenutno izvajajo preglede nacionalnega insolvenčnega prava, da bi izboljšale okvir za reševanje podjetij in druge priložnosti za podjetnike. Zato je primerno spodbuditi skladnost teh in morebitnih prihodnjih nacionalnih pobud, da bi okrepi delovanje notranjega trga.
- (11) Spodbuditi je treba večjo skladnost med nacionalnimi insolvenčnimi okviri in tako zmanjšati razlike in neučinkovitosti, ki ovirajo zgodnje prestrukturiranje podjetij v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, in zagotavljanje druge priložnosti poštenim podjetnikom. To bi zmanjšalo stroške prestrukturiranja tako za dolžnike kot za upnike. Večja skladnost in izboljšana učinkovitost teh nacionalnih pravil glede insolventnosti bi povečala donose vseh vrst upnikov in vlagateljev ter spodbudila čezmejna vlaganja. Povečanje skladnosti bi poleg tega olajšala prestrukturiranje skupin podjetij, ne glede na to, kje v Uniji imajo sedeže njihovi člani.
- (12) Odpravljanje ovir za učinkovito prestrukturiranje podjetij v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, poleg tega prispeva k ohranjanju delovnih mest ter koristi širšemu gospodarstvu. Olajšanje dostopa do druge priložnosti za podjetnike bi pomagala tudi povečati delež samozaposlitev v državah članicah. Učinkoviti insolvenčni okviri bi zagotavljali boljšo oceno tveganj, povezanih z odločitvami o dajanju in najemanju posojil, in olajšali prilaganje prekomerno zadolženih podjetij, kar bi zmanjšalo ekonomske in socialne stroške v procesu njihovega razdolževanja.
- (13) Malim in srednjim podjetjem bi bolj usklajen pristop na ravni Unije koristil, saj nimajo potrebnih virov za pokrivanje visokih stroškov prestrukturiranja in v nekaterih državah članicah uporabljajo učinkovitejše postopke prestrukturiranja.
- (14) Za učinkovit okvir prestrukturiranja podjetij, sposobnih preživeti, so zainteresirani tudi davčni organi. Pri izvajanju tega priporočila bi morale imeti države članice možnost, da sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev pobiranja in izterjave prihodkov od davkov ob spoštovanju splošnih načel davčne pravičnosti ter da sprejmejo učinkovite ukrepe v primeru davčnih goljufij, utaj ali zlorab.
- (15) S področja uporabe tega priporočila je ustrezno izključiti zavarovalnice, kreditne institucije in investicijska podjetja ter kolektivne naložbene podjeme, centralne nasprotne stranke, centralne depotne družbe in druge finančne institucije, za katere veljajo posebni okviri sanacije in reševanja, pri čemer imajo nacionalni nadzorni organi široka pooblastila za intervencijo. Prav tako v področju uporabe tega priporočila nista zajeta prezadolženost potrošnikov in osebni stečaj, vendar bi bilo priporočljivo, da bi države članice proučile možnosti za uporabo teh priporočil tudi pri potrošnikih, saj nekatera načela, ki jih upošteva to priporočilo, morda zadevajo tudi njih.
- (16) Okvir prestrukturiranja bi moral dolžnikom omogočiti, da se svojih finančnih težav lotijo v zgodnji fazi, ko je še mogoče preprečiti njihovo plačilno nesposobnost in zagotoviti nadaljevanje njihovega poslovanja. Vendar pa mora v izogib morebitnim tveganjem zlorabe postopka obstajati verjetnost, da bodo dolžnikove finančne težave povzročile njegovo plačilno nesposobnost ter da načrt za prestrukturiranje lahko prepreči dolžnikovo plačilno nesposobnost in zagotovi sposobnost podjetja za preživetje.
- (17) Za večjo učinkovitost ter zmanjšanje zamud in stroškov bi morali nacionalni okviri preventivnega prestrukturiranja vključevati prožne postopke, v katerih so sodne formalnosti omejene na primere, ko so nujne in sorazmerne za zaščito pravic upnikov in drugih zainteresiranih strani, ki jih bo prestrukturiranje verjetno zadevalo. Dolžniki bi na primer v izogib nepotrebnim stroškom in kot dokaz, da gre za zgodnjo fazo postopka, načeloma morali ohraniti nadzor nad svojimi sredstvi in imenovanje mediatorja oziroma nadzornika ne bi smelo biti obvezno, ampak odvisno od vsakega posameznega primera.

⁽¹⁾ COM(2012) 742 final.

⁽²⁾ COM(2012) 795 final.

- (18) Dolжник bi moral imeti možnost od sodišča zahtevati začasno ustavitev posameznih postopkov izvršbe in odložitve postopkov v primeru insolventnosti, katerih začetek zahtevajo upniki, če bi taka dejanja lahko škodovala pogajanjem in ovirala možnosti za prestrukturiranje dolžnikovega podjetja. Da pa bi zagotovili pravično ravnotežje med pravicami dolžnika in upnikov ter ob upoštevanju izkušenj nedavnih reform v državah članicah, bi bilo treba začasno ustavitev najprej odobriti za največ štiri mesece.
- (19) Sodna potrditev načrta za prestrukturiranje je potrebna za zagotovitev, da je skrčenje pravic upnikov sorazmerno s koristmi prestrukturiranja in da imajo upniki na voljo učinkovito pravno sredstvo ter da se v celoti spoštujeta svoboda gospodarske pobude in lastninska pravica, kot sta zagotovljeni z Listino o temeljnih pravicah Evropske unije. Sodišče bi zato moralo zavrnilo načrt, pri katerem je verjetno, da bo načrtovano prestrukturiranje pravice upnikov, ki nanj ne pristajajo, skrčilo pod raven, ki bi jo upravičeno lahko pričakovali, če dolžnikovo podjetje ne bi bilo prestrukturirano.
- (20) Posledice stečaja, zlasti družbena stigmatizacija, pravne posledice in trajajoča nezmožnost odplačevanja dolgov, so pomembni odvrtačilni elementi za podjetnike, ki želijo ustanoviti podjetje ali dobiti drugo priložnost, čeprav so dokazi, da imajo podjetniki po stečaju naslednjič večje možnosti za uspeh. Zato bi bilo treba sprejeti ukrepe za zmanjšanje negativnih posledic stečaja za podjetnike, tako da se po določenem najdaljšem obdobju omogoči popoln odpust dolga –

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

I. CILJ IN PODROČJE UREJANJA

1. Cilj tega priporočila je spodbuditi države članice, da vzpostavijo okvir, ki omogoča učinkovito prestrukturiranje podjetij v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, ter poštenim podjetnikom ponuja drugo priložnost in s tem spodbuja podjetništvo, naložbe in zaposlovanje ter prispeva k zmanjševanju ovir za nemoteno delovanje notranjega trga.
2. Z zmanjšanjem teh ovir naj bi se zlasti:
  - (a) znižali stroški ocenjevanja tveganj v zvezi z vlaganji v druge države članice;
  - (b) povečale stopnje poplačila upnikov in
  - (c) odpravile težave pri prestrukturiranju čezmejnih skupin družb.
3. To priporočilo vsebuje minimalne standarde glede:

- (a) okvirov preventivnega prestrukturiranja ter
  - (b) ustavitve stečajnega postopka za podjetnike v stečaju.
4. Pri izvajanju tega priporočila bi bilo treba državam članicam omogočiti, da sprejmejo ustrezne in učinkovite ukrepe za zagotovitev izterjave davkov, zlasti v primerih davčnih goljufij, utaj ali zlorab.

II. OPREDELITVE POJMOV

5. V tem priporočilu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (a) „zavezanec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v finančnih težavah, pri kateri obstaja verjetnost plačilne nesposobnosti;
  - (b) „prestrukturiranje“ pomeni spremembo sestave, pogojev ali strukture sredstev in obveznosti dolžnikov ali kombinacije navedenih elementov, da bi omogočil nadaljevanje, v celoti ali delno, poslovnih dejavnosti dolžnikov;
  - (c) „ustavitev posameznih postopkov izvršbe“ pomeni sodno odreditev začasne odložitve pravice do uveljavljanja upnikovega zahtevka proti dolžniku;
  - (d) „sodišča“ vključuje kateri koli drug organ, ki je pristojen v zadevah glede preventivnih postopkov, ki so jim države članice zaupale vlogo sodišč in katerih odločitve so lahko predmet pritožbe ali ponovne preučitve s strani sodnega organa.

III. OKVIR PREVENTIVNEGA PRESTRUKTURIRANJA

A. Razpoložljivost okvira preventivnega prestrukturiranja

6. Dolžniki bi morali imeti dostop do okvira, ki bi jim omogočal prestrukturiranje poslovanja, katerega cilj je preprečitev plačilne nesposobnosti. Ta okvir bi moral vsebovati naslednje elemente:
- (a) dolжник bi moral imeti možnost za prestrukturiranje v zgodnji fazi, takoj ko postane jasno, da obstaja verjetnost plačilne nesposobnosti;
  - (b) dolжник bi moral ohraniti nadzor nad svojim rednim poslovanjem;
  - (c) dolжник bi moral imeti možnost zahtevati začasno ustavitev posameznih postopkov izvršbe;
  - (d) načrt za prestrukturiranje, ki ga sprejme z nacionalno zakonodajo predpisana večina, bi moral biti zavezujoč za vse upnike, če ga potrdi sodišče;

(e) novo financiranje, ki je potrebno za izvajanje načrta za prestrukturiranje, ne bi smelo biti razglašeno za nično, izpodbojno ali neizvršljivo kot dejanje, ki je v škodo vseh upnikov.

7. Postopek prestrukturiranja ne bi smel biti dolgotrajen in drag ter bi moral biti prožen, tako da bi bilo mogoče več korakov opraviti izvensodno. Vpletenost sodišč bi morala biti omejena na primere, ko je ta nujna in sorazmerna z namenom zaščite pravic upnikov in drugih zainteresiranih strani, ki jih zadeva načrt za prestrukturiranje.

B. Olajševanje pogajanj o načrtih za prestrukturiranje

Imenovanje mediatorja ali nadzornika

8. Dolžniki bi morali imeti možnost vstopa v postopek prestrukturiranja, ne da bi morali uradno začeti sodni postopek.

9. Imenovanje mediatorja oziroma nadzornika s strani sodišča ne bi smelo biti obvezno, ampak odvisno od vsakega posameznega primera, ko bi bilo to po mnenju sodišča potrebno:

(a) v primeru mediatorja, v pomoč dolžniku in upnikom pri uspešnem vodenju pogajanj o načrtu za prestrukturiranje;

(b) v primeru nadzornika, za nadziranje dejavnosti dolžnika in upnikov ter za sprejemanje potrebnih ukrepov za zaščito legitimnih interesov enega ali več upnikov oziroma tretje zainteresirane strani.

Začasna ustavitve posameznih postopkov izvršbe in odložitve postopkov v primeru insolventnosti

10. Dolžniki bi morali imeti pravico zahtevati od sodišča, naj jim odobri začasno ustavitve posameznih postopkov izvršbe (v nadaljnjem besedilu: ustavitve), ki jih začnejo upniki, vključno z zavarovanimi in prednostnimi upniki, ter bi lahko sicer ovirali možnosti za pripravo načrta za prestrukturiranje. Ustavitev ne bi smela vplivati na izvedbo obstoječih pogodb.

11. V državah članicah, ki za odobritev ustavitve določajo nekatere pogoje, bi ne glede na okoliščine dolžniki morali imeti možnost ustavitve, če velja naslednje:

(a) pogajanja o sprejetju načrta za prestrukturiranje podpirajo upniki pomembnega dela terjatev, ki bi jih načrt verjetno zadeval, ter

(b) obstaja precejšnja verjetnost, da bo načrt za prestrukturiranje izveden in bo preprečil plačilno nesposobnost dolžnika.

12. Kadar tako določa pravo držav članic, bi bilo treba v obdobju ustavitve odložiti tudi dolžnikovo obveznost, da predlaga stečaj, in zahteve upnikov po uvedbi postopkov v primeru insolventnosti proti dolžniku, vložene po odobritvi ustavitve.

13. Pri določitvi trajanja ustavitve bi bilo treba pravično in uravnoteženo upoštevati interese dolžnika in upnikov, zlasti zavarovanih. Obdobje ustavitve, ki ne bi smelo presežati štirih mesecev, bi bilo zato treba določiti glede na kompleksnost predvidenega prestrukturiranja. Države članice lahko določijo, da se obdobje podaljša, če se pri pogajanjih o načrtu za prestrukturiranje kaže napredek. Celotno trajanje ustavitve ne bi smelo biti daljše od 12 mesecev.

14. Ko ustavitve ni več potrebna za olajšanje sprejetja načrta za prestrukturiranje, bi jo bilo treba odpraviti.

C. Načrti za prestrukturiranje

Vsebina načrtov za prestrukturiranje

15. Države članice bi morale zagotoviti, da sodišča lahko potrdijo načrte učinkovito in načeloma v pisnem postopku. Določiti bi morale jasne in natančne določbe o vsebini načrtov za prestrukturiranje. Načrti za prestrukturiranje bi morali vsebovati podroben opis naslednjih elementov:

(a) jasne in popolne opredelitve upnikov, ki bi jih načrt zadeval;

(b) posledic predlaganega prestrukturiranja za posamezne dolgovne ali kategorije dolgov;

(c) stališča prizadetih upnikov glede načrta za prestrukturiranje;

(d) pogojev novega financiranja, kadar je to primerno, ter

(e) možnosti načrta, da prepreči plačilno nesposobnost dolžnika in zagotovi sposobnost podjetja za preživetje.

Sprejetje načrtov za prestrukturiranje s strani upnikov

16. Da bi izboljšali možnosti za prestrukturiranje in s tem število rešenih podjetij, sposobnih preživetja, bi morali prizadeti upniki, tako zavarovani kot nezavarovani, imeti možnost, da sprejmejo načrt za prestrukturiranje.

17. Upniki z različnimi interesi bi morali biti obravnavani v ločenih razredih, ki odražajo te interese. Urediti je treba najmanj dva ločena razreda, za zavarovane in nezavarovane upnike.

18. Načrt za prestrukturiranje bi morali v vsakem posameznem razredu sprejeti upniki, ki imajo večino glede na znesek terjatev, skladno z nacionalno zakonodajo. Če je razredov upnikov več kot dva, bi države članice morale imeti možnost ohraniti ali uvesti določbe, ki sodišča pooblastijo za potrditev načrtov za prestrukturiranje, če jih podpira večina razredov upnikov, ob upoštevanju zlasti teže terjatev v posameznih razredih upnikov.
19. Upniki bi morali imeti enake konkurenčne pogoje ne glede na svojo lokacijo. V državah članicah, katerih zakonodaja zahteva formalen postopek glasovanja, bi upnikom zato načeloma morali omogočiti glasovanje z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo, na primer priporočene pošte ali varnih elektronskih tehnologij.
20. Da bi bilo sprejemanje načrtov za prestrukturiranje učinkovitejše, bi morale države članice tudi zagotoviti možnost, da načrte za prestrukturiranje sprejmejo samo določeni upniki oziroma samo določeni razredi upnikov, kadar to ne vpliva na ostale upnike.

Sodna potrditev načrta za prestrukturiranje

21. Da bi zagotovili, da načrt za prestrukturiranje ne vpliva neupravičeno na pravice upnikov, in v interesu pravne varnosti bi načrti za prestrukturiranje, ki vplivajo na interese upnikov, ki nanj niso pristali, ali ki določajo novo financiranje, morali postati zavezujoči šele, ko jih potrdi sodišče.
22. Pogoji, pod katerimi lahko načrt prestrukturiranja potrdi sodišče, bi morali biti v zakonodaji držav članic jasno opredeljeni in bi morali zajemati vsaj naslednje:
- (a) načrt za prestrukturiranje je bil sprejet v okoliščinah, ki zagotavljajo varovanje legitimnih interesov upnikov;
- (b) o načrtu za prestrukturiranje so bili obveščeni vsi upniki, ki jih bo ta verjetno zadeval;
- (c) načrt za prestrukturiranje pravic upnikov, ki nanj niso pristali, ne zmanjša na raven, ki bi jo upravičeno lahko pričakovali, če podjetje ne bi bilo prestrukturirano, če bi bila dolžnikova sredstva odprodana ali v primeru prodaje dolžnikovega delujočega podjetja;
- (d) morebitno novo financiranje, predvideno v načrtu za prestrukturiranje, je potrebno za izvedbo načrta in ne vpliva neupravičeno na interese upnikov, ki nanj niso pristali.
23. Države članice bi morale zagotoviti, da sodišča lahko zavrnejo načrte za prestrukturiranje, ki očitno ne morejo preprečiti plačilne nesposobnosti dolžnika in zagotoviti zmožnosti podjetja za preživetje, ker na primer ni pred-

videno novo financiranje, ki je sicer potrebno za nadaljevanje njegove poslovne dejavnosti.

Pravice upnikov

24. O vsebini načrta za prestrukturiranje bi morali biti obveščeni vsi upniki, ki jih bo ta verjetno zadeval. Prav tako bi morali imeti pravico do ugovora ali pritožbe zoper načrt za prestrukturiranje. Kljub temu pa zaradi interesa upnikov, ki načrt podpirajo, pritožba ne bi smela zadržati izvajanja načrta za prestrukturiranje.

Učinki načrta za prestrukturiranje

25. Načrti za prestrukturiranje, ki jih prizadeti upniki sprejmejo soglasno, bi morali biti zavezujoči za vse med njimi.
26. Načrti za prestrukturiranje, ki jih potrdi sodišče, bi morali postati zavezujoči za vse upnike, ki jih načrt zadeva in opredeljuje.

D. Zaščita novega financiranja

27. Novo financiranje, vključno z novimi posojili, dolžnikovo prodajo nekaterih sredstev in pretvorbami dolga v lastniške deleže, ki je dogovorjeno v načrtu za prestrukturiranje in ga potrdi sodišče, ne bi smelo biti razglašeno za nično, izpodbojno ali neizvršljivo kot dejanje, ki je v škodo vseh upnikov.
28. Kdor zagotovi novo financiranje kot del načrta za prestrukturiranje, ki ga potrdi sodišče, bi moral biti izvzet iz civilne in kazenske odgovornosti v zvezi z zadevnim postopkom prestrukturiranja.
29. Omogočiti je treba izjeme od pravil o zaščiti novega financiranja, če se naknadno odkrijejo goljufije v zvezi z njim.

IV. DRUGA PRILOŽNOST ZA PODJETNIKE

Preizkusna doba za odpust dolgov

30. Da bi podjetnikom lahko dali drugo priložnost, bi bilo treba omejiti negativen učinek stečaja nanje. Podjetnikom, pri katerih je bil opravljen stečajni postopek, bi morali dolgove odpustiti v celoti najpozneje v treh letih od:
- (a) dne, ko je sodišče odločilo o zahtevi za začetek stečajnega postopka, če gre za postopek, ki se konča z odprodajo dolžnikovih sredstev;
- (b) dne začetka izvajanja načrta za odplačilo dolga, če gre za postopek, ki vključuje tak načrt.
31. Ob poteku preizkusne dobe za odpust dolgov bi moral biti dolg podjetnikom načeloma odpuščen samodejno, ne da bi morali za to še enkrat zaprositi sodišče.

32. Popoln odpust dolga po kratkem obdobju ni primeren v vseh okoliščinah. Države članice bi morale zato imeti možnost, da ohranijo ali uvedejo strožje določbe, ki so potrebne za:

- (a) odvratanje podjetnikov, ki so delovali nepošteno ali v slabi veri, bodisi pred ali po začetku stečajnega postopka;
- (b) odvratanje podjetnikov, ki ne spoštujejo načrta za odplačilo dolga ali druge pravne obveznosti, katere namen je varovati interese upnikov, ali
- (c) varovanje sposobnosti preživljanja podjetnika in njegove družine, tako da se podjetniku omogoči, da obdrži nekatera sredstva.

33. Države članice lahko iz pravila o odpustu celotnega dolga izvzamejo določene kategorije dolga, na primer dolg, ki izhaja iz odškodninske odgovornosti.

V. NADZOR IN POROČANJE

34. Države članice so pozvane, naj načela iz tega priporočila uveljavijo najpozneje do 14. marca 2015.

35. Države članice so prav tako pozvane, naj zbirajo zanesljive letne statistične podatke o številu postopkov preventivnega

prestrukturiranja, dolžini postopkov ter o velikosti zadevnih dolžnikov in rezultatih začetih postopkov ter naj navedene informacije Komisiji posredujejo vsako leto, prvič pa najpozneje do 14. marca 2015.

36. Komisija bo izvajanje tega priporočila po državah članicah ocenila do 14. septembra 2015. V tem okviru bo Komisija ocenila vpliv priporočila na reševanje podjetij v finančnih težavah in na zagotavljanje druge priložnosti poštenim podjetnikom, medsebojnega vpliva priporočila in drugih postopkov v primeru insolventnosti na drugih področjih, kot so preizkusna doba za odpust dolga za fizične osebe, ki ne opravljajo trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, vpliv priporočila na delovanje notranjega trga ter na mala in srednja podjetja, pa tudi na konkurenčnost gospodarstva Unije. Komisija bo tudi ocenila, ali bi bilo treba predlagati nadaljnje ukrepe za utrditev in okrepitev pristopa, izraženega v tem priporočilu.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo

Viviane REDING

Podpredsednica